Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in tres libros Aristotelis de anima - Cod. Ettenheim-Münster 194

Aristoteles

[S.l.], 1630

Quaestio prima prooemialis. De obiecto horum trium librorum

urn:nbn:de:bsz:31-116346

Visual Library

QVAESTIO PRIMA PROOE=MIALIS.

DE

OBIECTO HORVM TRIVM LIBRORVM

Dubium Vnicum.

Vtrum Anima vel animatum corpus sit Obiectum finite et adæquatum horum librorum?

Hactenus egimus de ente mobili in com̄uni sc: in 8. lib: phy: egimus et de illo prout est mobile ad formam intrinsecam abstrahendo a substantiali et accidentali, vivente et non vivente. Et sic de illo egimus in 2. lib: de generatione.

Restat modo agere de ente mobili ad formam intrinsecam et viventem, quem non dignitatis loco inter caeteras philosophiae partes tribus 3. lib: de anima Aristoteles tradit ex quibus etiam constantia et certitudine demonstrationis colligi potest.

Conclusio Prima.

Objectum formale et adaequatum huius partis philosophiae sc: trium lib: de Anima. Est corpus animatum. Haec contra Rub. et alios dicentes obiectum formale huius partis esse Animam non corpus animatum. Quod contra nos potest contra ergo ex D. Tho: lib: 7. phy. lecti 3a. ubi assignans obiectum formale huius partis ait de animatis vero in libris de anima et aliis consequentibus ad ipsum. ergo juxta S. Th: obiectum formale huius partis est corpus animatum.

Prob.

Ptr et tanto sue. Obm fnte et adaequate totius
phicae natio est Ens vel corpus mobile utc qd
compositu ex mãa et forma subst. ergo oẽa alia
ota inadaequata erunt mediate contenta sub illo.
ergo erunt entia vel cpa mobilia, atq Anima
non est ens mobile, sed tm pars entis mobilis.
ergo non erit Obm fnte huius cpis. ans pbt. Ga
quia ptr. Obm adaequatu alicuius scia debet
continere directe oĩa ota inadaequata, sed obm
huius partis est inadaequatu totius phicae. ergo gtr,
nequit sub obto adaequato q est corpus vel ens mo-
bile.   R et Rubeus cum Connib: ad racem
Oti inadaequati non pti q directe gtineri sub
obto adaequato, sed sufficit q indirecte, alias ens
mobile pet explicari directe de sensu et sensi-
bili item de respect. ãtiuus ga oĩa haec sunt
ota inadaequata aliquorum gpusculorum textus;
qtu non est aenir. ergo,   Contra tale.
Quia licet ota matia vel propria oti adaequati
fnteis non debeant gtineri sub adaequato directe
tn raes fnteis quae, inadaequati pdom resp:

totius

tatis suae, adaequate vero resp: unius partis id petunt.
Quod ptr e singulas suas. Imprimis in logica
ora obta partialia ut sunt definitio, divisio et Syllog:,
ratio et alia entia rationis logica directe conveniunt
sub ente rationis dispertito q(uo)d est obtm adaequatum logicae,
ex. Ad id a q a dictis Authoris adducit R.
Illa non esse obta totalia et partialia, sed potius
ens mobile q ut tali vel tali motu pt moveri
est obtm totale horum opusculorum. Confirmatur.
Nam diversas rationes entis mobilis constituunt
diversae partes phiae natis ut v.g. ens mobile in com(m)uni
abstrahendo ab omni spe motus sic est totale obtm
8. lib: phy: Ut vero ens mobile motu locali sic
specificat 4. lib: de caelo et mundo. In quantum ens
ens mobile ad formam intrinsecam abstrahente
à vivente et non vivente substali et accidentali
sic ens obtm totale lib: de genere. qe in quantum idem
ens mobile pt moveri ad formam intrinsecam
substantiam et viventem erit obtm totale horum
lib: et consequenter non ani(m)a sed corpus animatum erit
obtm

dtm fnte huius partis.

Ptr Carts 2o quae. Jdemce dtm huius partis quod alterius q indivisibiliter pariter natura sed dtm huius ce corporis animati, sicut oes philos. ergo et alterius m. ptr. Nam illi duo tractatus faciunt unam spm. ergo hnt eadem dtm: cognoscatur pbtur ptr maius. illa pars q agit de principiis alicuius rei non differt ab alia parte q agit de toto composito coalescente ex illis principiis. sed hi 3. lib: agunt de principio fnti corporis vitalis ergo non distinguuntur ab alia parte q agit de corpore animato. m pbtt in physicis ubi illi lib: non faciunt distinctam spm q agunt de principiis entis natis mat. ferma, et privat, ab aliis q agunt de toto composito nat. ergo si fnnt unam spm habent idem dtm fnte. Confirmatur haec ratio. In quali bet scia supponimus de subiecto an sit et quid sit, ut pbtt ex Arist. 1 post. c. 1. atq haec non supponunt de aia in hoc tractatu. ergo aia non erit dtm illius M. dy signa pnttt. ptr m. ut in. in 2 lib.

indubitatus

videlicet, definit animam et declarat eius essentiam, et per aliam definitionem praestita quaestione prior definitio demonstrat.

Conclusio Secunda.

Cum hoc tu fatendum quod ultima forma quo huius corporis sit Anima.

Explicat terminos. Ultima forma alicuius substantiae potest esse duplex in esse animati. Una est tale ut quo. Aliud vero ut quod. Ultima forma quo quae vocamus id quod alterum formaliter constituit in ratione ultima quod. Ultima vero forma quod est illud quod constituitur per aliud in ratione talis. ut: ens mobile est ultima forma quod totius physicae naturae. Ultima forma vero forma quo potest dici materia vel forma, quia haec duo constituunt formaliter in esse animati ens mobile. Ista dicitur, et generatio haec.

Probatur terminis. Ultima forma quo est illud quod constituit in ratione ultima aliud ut quod, sed haec facit anima. ergo.

Probatur minor. ut ex ratione probatum est, ultima forma quod huius corporis est corpus animatum, sed hoc constituitur formaliter in ratione talis per animam. ergo.

Alii.

Clui cus 19. In his 3bus lib: q(uo)d et q(uae) sit m(agis)-
inut (pro)prietates et partes subiectiua aia et
non corporis aiati – q(uo)d scia eit subte etiam . q(uo)d p(ro)pria
p(ro)b(atur) p(ro)pter aus . ex ipso textu Artis . Ubi tun in p(rinci)pis
de ipsa aia et (pro)prietatibus et partibus eius, q(uo)d.
Ad 1(um) q(uo)d. H. aus . Quia in hoc tractatu de aia
pr(inc)ipaliter e pars corporis aiati, et sic p(er) se q(uo)d non,
nisi sunt sui, sed rat(io) eti subtes q(uo)d inquirit
(pro)prietates et partes subiectiua aia . R(espondeo) 2(um).
Quod etsi in his libris explicetur natura aiae et simul
et declarent (pro)prietates et potentias illius . ex hoc tamen non
sequitur q(uod) sit etiam subte huius q(uo)d, q(ui)a ad hoc ultra
requirit q(uod) aia illa sicut considerantur. p(ro)pt(er) se ipsa.
aia a. in argto relata considerant p(ro)pter cognitionem corporis
aiati . q(uo)d sic: q(uo)d cognitio aiae ordinatur ad cognitionem
corporis aiati . et hoc argtum non p(ro)bat, ymo q(uod)
aia sit etiam subte q(uo)d huius tractatus .
Clui cus 20 . Anima ratio non tamen e p(ro)blem q(uo)d
sed et Quod suam potentiam et operationem q(uo)d et
eit etiam subte Quod . Confirmatur argtum .

Totum

Totu compositu dependet in sui cognitione a

cognitione aiae, ergo aia erit etiam subiectum et non totum

aiatum. probatur consequentia. illud est a quo alterum depen-

det in sui cognitione debet esse subiectum ubi subiectis

resp. illius. ano vero probatur. non potest cognosci totum

nisi cognoscatur aia. et cognita aia nihil ulterius

restat ad cognoscendum de corpore aiato.

R. Conc: ant. et N. consequentiam. Licet n. aia ratio

sit plus ... resp. ... petamus et speramus,

quia tamen prout nunc non discutimus, ergo tamen quando de aia

quam de aliis partibus ... agit in pro...

aliquid corporis aiati et ad illud ordinatur. et ideo

corpus aiatum erit etiam subiectum huius operis.

Ad confirmationem R. Etiam aiam in ratione partis

corporis aiati dependere in sui cognitione a cognitione

totius. partis enim ut tale non potest cognosci quando

totum ignoratur ergo non aia prout cognita partis

intendit ... cognitionem totius tamen totum ... sc: corpus

aiatum erit potius etiam subiectum quam pars sc: aia.

GVÆ: